

Ona Nua: "Musicar poemes és com un joc, és divertit"

La musicació de "La collita" de Vicent Andrés Estellés és una de les cinc finalistes al IX Certamen Terra i Cultura

"Llàgrimes" és la cançó que es basa en el poema "La collita" de Vicent Andrés Estellés musicat per **Ona Nua**, projecte artístic del cantautor valencià Josep Pérez. La cançó està inclosa al disc *Un gat i l'home al seu costat*, editat enguany per Méسدemil.

Ona Nua Foto: Fèlix Duart

Què vau veure en el poema del poeta Vicent Andrés Estellés per voler-ne fer una cançó?

"La collita" és un cant contra la repressió. Tenia sentit en el moment en què va ser escrita, té sentit ara mateix i el tindrà, desgraciadament, any rere any. És un cant que s'ha de refrescar contínuament perquè inconscientment entrem en inèrcies socials en les quals acceptem perillosament contínues repressions (socials, policials, institucionals, militars, racistes, etc.) que subtilment, però inequívocament, ens van llevant llibertats i fent-nos a cada cop més submisos i acovardits.

Què té aquesta cançó que no tenen les altres del disc *Un gat i l'home al seu costat*?

És una cançó molt directa. No hi ha retòrica. Comença amb un bombo a negres i una guitarra obsessiva i la resta d'elements sonors no entren en acció fins que no arriba la tornada, on tot agafa més força. Açò barrejat amb la lletra de denúncia potser fa un còctel atractiu. És una cançó molt simple on el ritme te du sempre cap endavant.

Quin lloc ocupa la poesia en el teu art com a cantautor?

Solc adaptar poesies de diversos autors. Ho he fet d'Arthur Rimbaud, Jaime Gil de Biedma, autors amics. No és prioritari en el meu treball. M'agrada compondre la música i fer les meues pròpies lletres. Però de tant en tant resulta excitant posar música a paraules alienes; és com un joc. És divertit intentar emfatitzar les sensacions que altres han volgut transmetre. De vegades funciona i de vegades pot resultar tremendament forçat i descontextualitzat.

En un Youtube on se us veu tocant en directe "Llàgrimes" l'enllaceu amb «All Along the Watch Tower» de Bob Dylan. La teva musicació d'Andrés Estellés n'és deutora o a qui tens de referents literaris/musicals?

No exactament. En directe tinc tendència a permetre'm aquests jocs de fusió instantània entre cançons meues i d'altres autors. Sempre que hi trobe alguna versemblança en la temàtica o en la forma. Em resulta divertit i pense que això es transmet al públic. També m'ho han criticat alguna vegada. De referents n'hi ha moltíssims, ja són molts anys escoltant música i llegint coses. El més recent sempre és el que t'ocupa el cap. En literatura llegeix clàssics, ara mateix *Casa de nines*, d'Ibsen. En música escolte sobretot clàssica en Radio Nacional, i de nous podria dir **Joan as a Police Woman**, **Àsgeir** o **Tigana Santana**, entre d'altres.

Què et fa il·lusió de quedar finalista del Premi Miquel Martí i Pol?

Diverses coses: és un premi que l'han rebut cantants com **Òscar Briz**, **Clara Andrés** o **Sílvia Pérez Cruz**. És tot un luxe per a mi poder ser considerat artísticament entre gent tan admirada. D'altra banda el fet que ho promoga **Lluís Llach** també és important a nivell íntim, perquè he

---

cantat des de nano les seues cançons. I per últim si pogués accedir al premi a nivell econòmic seria d'una gran ajuda. Els músics vivim una carrera molt precària i poc valorada. Costa moltíssim poder assolir un catxet digne i estem en una lluita constant, en el pla econòmic, laboral i fiscal. Se'ns tracta al marge de les circumstàncies que realment ens afecten i pocs s'adonen del treball d'amagades que fem diàriament. Hem de recórrer a Verkamis i enginy per enregistrar discos, fer promocions... No hi ha una indústria seriosa, ni amb suport institucional.